

استاد حسین بهزاد

سال بعنوان شاگرد برای پیکرنگار کار کرد. در هیجده سالگی کارگاه مستقلی برای خود در کاروانسرای حاجی رحیم خان در کنار سبزه میدان باز کرد و مشغول کار شد. کارهای این زمان او بیشتر کپی مینیاتورهای قدیم بود و بسک مینیاتورهای مکتب صفوی و آثار کمال الدین بهزاد و رضاعباسی علاقمند بود و چنان در کپی و بسک آنها مهارت و استادی بخرج میداد که تشخیص آن از آثار قدیم، مشکل بود.

بسیاری از آثار این زمان استاد توسط مستشرقین و موزه‌ها خریداری شده و در کلکسیون‌ها نگاهداری میشود.

در سال ۱۳۱۴ هنگامی که آقای علی اصغر حکمت وزیر فرهنگ بود استاد بفرانسه رفت و در پاریس به مطالعه هنر دنیای جدید پرداخت. در آنجا صبحها برای تحصیل معاش در کارگاه خود روی مینیاتورهای ژاپون، چین و ایران به تهیه مینیاتور مشغول می‌شد و در بقیه مدت به مطالعه آثار نقاشان بزرگ دنیا در موزه معروف «لوور» می‌پرداخت. بعد از سیزده ماه استاد بوطن مراجعت کرد و نتیجه مطالعات خویش را در آثار جدید خود به هموطنان عرضه کرد. هدف او از کار شبانه روزی

در این شماره از مردی گفتگو می‌کنیم که می‌آفریند، می‌آموزد و با خطها و رنگهایش اشکال افسون‌کننده در مقابل چشمان این و آن می‌گسترند. او استاد «حسین بهزاد» است. شهرت و اعتبار وی بر اثر توصیف و تبلیغ بدست نیامده و با زور و فشار بر قامت او پوشانیده نشده است. بلکه معرف او آثار او است که با تمام سادگی، دارای مفاهیم عمیق و پرارزش برای طبقات خاص و عام است.

بی‌هیچ تردید تاریخ هنر معاصر ایران نام بهزاد را بعنوان یکی از برجسته‌ترین شخصیت‌های معدود مکتب مینیاتور در طور افتخار ثبت خواهد کرد.

استاد حسین بهزاد پسال ۱۲۷۳ شمسی در تهران متولد شد و در حال حاضر شصت و نهمین سال عمر را پشت سر میگذارد. پدرش میرزا فضل‌الله اصفهانی نقاش و قلمدان‌ساز بود. هفت ساله بود که پدرش او را به‌شاگردی در دکان ملاعلی قلمدان‌ساز در مجمع‌الصنایع گذاشت بعد از مدت کوتاهی پدرش و استاد ملاعلی هر دو بمرض و با درگذشتن و بهزاد در همانجا نزد میرزا حسن پیکرنگار که شاگرد بزرگتر ملاعلی بود باقی ماند و دو از ده

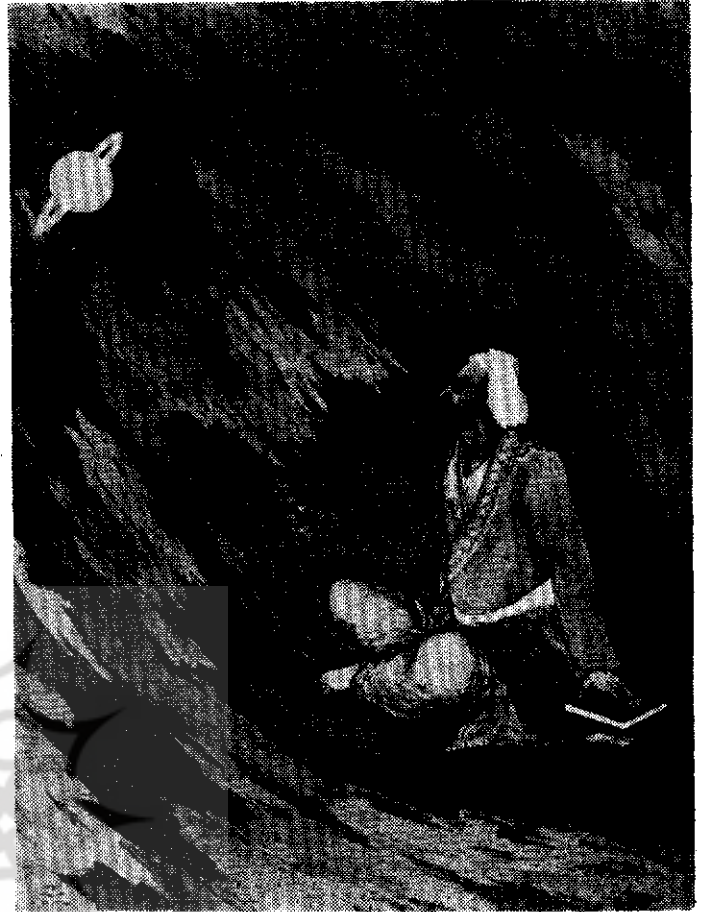

بالا : تابلویی از فردوسی و قهرمانان داستانهای افسانه‌ای شاهنامه پائین : دو تصویر از فردوسی که یکی از آنها متعلق بتابلوی بالایی است

مولانا جلال‌الدین رومی

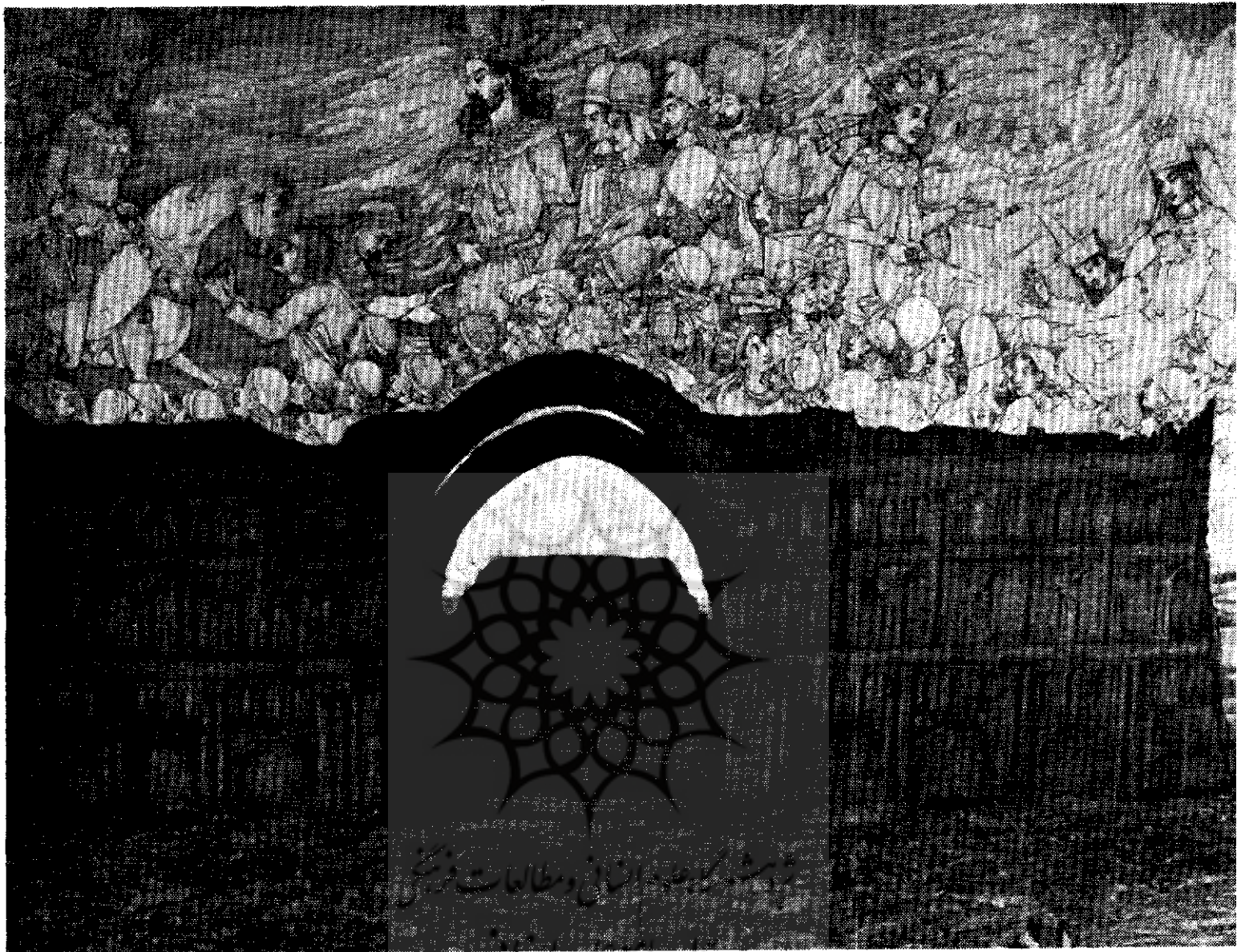
شیخ ابوعلی سینا

دل گرچه در این بادیه بسیار شناخت
هرگز بکمال ذره‌ای راه نیافت

پرونده‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

را بخوبی جلب کرد .
سال بعد دولت فرانسه از استاد دعوت کرد تا در پاریس آثار خود را نمایش دهد .
این نمایشگاه توسط وزیر فرهنگ فرانسه و سفیر کبیر ایران در موزه ملی هنر جدید فرانسه افتتاح گردید .
تابحال استاد بدعوت کشورهای چکوسلوواکی و لهستان و آمریکا در آن کشورها نمایشگاههایی ترتیب داده که با توفیق کامل مواجه شده است .
دریافت دیپلم المپیک برای تشکیل نمایشگاه نقاشی المپیک ، نشان درجه اول مسابقه نقاشی بین‌المللی که در شهر «موناپولی» با شرکت شصت کشور تشکیل شد و در تهیه کارت کریسمس برنده اول اعلام شد ، نشان بوعلی از طرف موزه ایران باستان بمناسبت تشکیل «غرفه بهزاد» در جشن هزاره

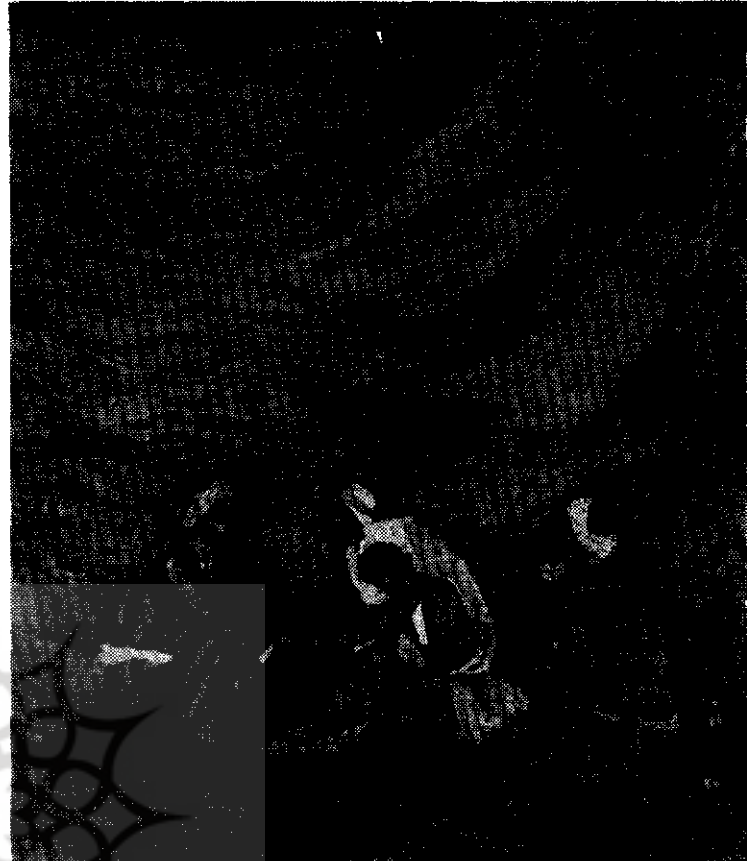
آنجا روی مینیاتور این بود که سبکی تازه و شیوه‌ای اصیل بوجود آورد که نه تقلید و الگومندی سیصد سال پیش کار پیشینیان و نه خارج از اصول مسلم چهارچوب قواعد اساسی مینیاتور باشد .
خود او در این باره چنین میگوید :
«مطالعه من در سبکهای مختلف نقاشی ایرانی و خارجی بدین منظور بود که سبکی بوجود بیاورم که ایرانی باشد و ضمناً با هنر امروز تطبیق کند . شیوه نقاشی مینیاتور که بصورت تقلید غلط و ناپسندی در آمده بود رفته رفته از بین میرفت ، من کوشش داشتم سبکی بوجود آورم تا این هنر ملی فراموش نشود .
آثار دوره جدید او چندین بار در ایران و مراکز هنری جهان نمایش گذاشته شده و همه جاموردت تحسین قرار گرفته است .
بسال ۱۳۳۳ بمناسبت جشن هزار ساله بوعلی سینا در موزه ایران باستان ، نمایشگاهی از آثار او تشکیل شد که نظر مستشرقین

طاق کسری و انوشیروان عادل و سلاطین آن زمان در آسمان خیال

گوزه گر دهر

شیخ ابوعلی سینا و بیمار

گنجینه علمی و فرهنگی
 مرکز اسناد و کتابخانه ملی
 وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

طرحی از حافظ شیرازی

بوعلی ، دونشان درجه اول از طرف وزارت فرهنگ و نشان
 درجه اول هنر از طرف هنرهای زیبای کشور از جمله افتخارات
 بزرگ آقای حسین بهزاد استاد مینیاتور محسوب می شوند .
 استاد بهزاد تاکنون از آثار خود هفده نمایشگاه دزد داخل
 و خارج کشور بشرح زیر ترتیب داده است :

- ۱ - در موزه هنرهای مدرن پاریس ۲ - در هنرهای
 زیبای کشور ۳ - در قصر و الاحضرت شاهپور غلامرضا ۴ - در
 انجمن ایران و امریکا ۵ - در چکوسلواکی ۶ - در ورشو

نورعلی‌شاه

شیخ عطار

خسارتها را تأمین و ویرانیهای گذشته زندگی خود را ترمیم کرد و کار را به جایی رسانید که «ژان کوکتو» نویسنده و هنرمند معروف فرانسوی درباره وی چنین اظهار نظر کرده است :

«بهباد پیغمبر افسونگری است از مشرق زمین داستان سرا . اگر همیشه مشرق زمین باقصه‌های هزار و یکشب و کاخهای طلایی و کنیزکان زیبایش برای ما داستانها می‌گفته این بار ، مردی باموهای سفید و چشمان بانفوذ و اندامی لاغر باخطها و رنگهای اشکال افسون کننده درمقابل چشمان ما گسترده است .

بدون شك درمی‌نیاورد قرن ما ، يك استاد از جهت قدرت طرح و رنگ آمیزی وجود دارد كه او حسین بهزاد هنرمند ایرانی است .»

۷- درانجمن ایران و آلمان ۸- در هندوستان ۹- در آبادان
۱۰- در ژاپن ۱۱- در واشنگتن ۱۲- در باشگاه مهرگان
۱۳- در نیویورک ۱۴- شرکت در نمایشگاه بین‌المللی بروکسل
۱۵- در آبادان ۱۶- در دانشگاه تهران ۱۷- در آبادان .

با توجه باینکه بهزاد در گهواره فقر بزرگ شده و در کشوقوس سیاست زمان گرفتار بوده ، زندگی شناور و بی ثبات خود را با تکیه باینکه دنیا همیشه طرفدار مردان با اراده است ثابت نگاهداشت و نشان داد اقبال بر افرادی لبخند می‌زند که آستینهای خود را بالا زنند .

بهباد با وجود محرومیت‌های فراوان و صدمات متوالی پا بر جای ماند و بعد از هوشکستی باز روی پای خود ایستاد .